

ALMANACH

25 LET
KŘEŠŤANSKÉHO
DOMOVA MLÁDEŽE
u sv. Ludmily

Ubytování PRO DÍVKY po celý školní rok

Křesťanský domov mládeže u sv. Ludmily poskytuje ubytování žákyním středních a vyšších odborných škol v krásném secesním domě v centru Prahy.

Nabízíme:

- **kvalifikované pedagogické doprovázení**
- **volnočasové aktivity (výtvarné dílny, keramika, Klub mladého diváka, jazykové kroužky)**
- **elektronické klavíry pro hudebnice, tréninkový sálek nejen pro tanečnice**

Pokoje jsou dvou- i vícečlůvkové, na každém patře je čajová kuchyňka vybavená rychlovarnou konvicí, mikrovlnnou troubou a lednicí. Dále mají dívky k dispozici studovny, čajovnu s televizí, knihovnu a kapli. V pátém patře objektu se nachází terasa s krásným výhledem na Prahu, kde se mohou dívky učit a relaxovat.

Zajišťujeme celodenní stravování ve školní jídelně. Školní jídelna je v odpoledních hodinách otevřena jako kavárna pro veřejnost a zároveň slouží pro naše žákyně jako návštěvní místnost.

Křesťanský domov mládeže a školní jídelna u sv. Ludmily, s. r. o.

Církevní školské zařízení, které nabízí ubytování studentkám středních a vyšších odborných škol, kvalifikované pedagogické doprovázení a výchovu ubytovaných dívek.

Adresa: Francouzská 1, 120 00 Praha 2
Zřizovatel: Česká provincie Kongregace školských sester sv. Františka
Kapacita: 130 lůžek
Telefon: 224900682 Mobil: 602878333
e-mail: vychovatel@kdm.cz

Provoz domova je zajištěn vícezdrojovým financováním: státní dotace na školní ubytování a stravování, platby dívek za poskytnuté služby ubytování a stravování a výnosy obchodní činnosti, která je v domově provozována především ve dnech mimo školní vyučování.

www.kdm.cz

Z obsahu:

Historické milníky

Dvojstrana věnovaná stěžejním okamžikům, které ovlivnily výchovné působení školských sester na pražských Vinohradech

Najít domov v cizím městě není snadné

Rozsáhlý rozhovor se současnou ředitelkou KDM u sv. Ludmily sestrou Dolores, nejen o tom, co vlastně znamená domov

Vytvořili jsme důvěryhodný domov

Vzpomínka dlouholeté vychovatelky Marty Stríteské, která dokázala v křesťanském internátě nastartovat nezbytnou komerční činnost

V dívkách vychováváme budoucí matky

Výchova a vzdělání mládeže, zvláště dívčí, patří od založení naší Kongregace v roce 1843 k základnímu charismatu Školských sester sv. Františka. Už naše zakladatelky kladly velký důraz na výchovu dívek, protože v dospělosti pak žena-matka hraje nezastupitelnou úlohu při vytváření dobré fungující rodiny. Matka je jejím srdcem, vytváří teplo domova, vychovává děti, vkládá jim do srdce morální hodnoty, a tak ovlivňuje morálku příštích generací.

Posláním Křesťanského domova mládeže je výchova a ubytování dívek. Křesťanský domov tak před 25 lety navázal na tradici výchovy dívek, která zde na Vinohradech trvá od roku 1905 a činnost sester byla na nějaký čas pouze přerušena nacistickým a později komunistickým režimem.

V dnešní době, kdy většina rodin je rozbitých, je charisma výchovy dobrých matek aktuálnější než kdy jindy.

S. M. Baptista Nožková, provinciální představená

Chtěl jsem, aby dívky rozuměly

Otec Michal duchovně doprovází náš domov již 25 let. Byl u toho, když sestry přijímaly obě budovy (gymnázia a domova mládeže) v restitucích, když se formoval Křesťanský domov mládeže a Arcibiskupské gymnázium. U příležitosti 25. výročí těchto institucí zavzpomínal:

Docházel jsem do domova mládeže pravidelně jednou týdně, abych zde večer celebroid mši svatou pro dívky. Dívek nechodilo mnoho. Jen při některých příležitostech byla účast větší – při poutní mši svaté kolem svátku povýšení svatého Kříže (kaple je zasvěcena tajemství sv. Kříže), v době dušiček apod. Snažil jsem se vždy mluvit tak, aby mi rozuměly, vymýšlel jsem si různé legrácky. Prostřednictvím sestry Bohdany jsem

navázal pěkné vztahy například s baletkami, které byly v domově ubytované. Tyto baletky pak zatančily v kostele Panny Marie Sněžné při ekleziastické bohoslužbě na skladbu O Bone Jesu. Bylo to velice pěkné vystoupení. Zmíněná bohoslužba se konala v týdnu modliteb za sjedno-

cení křesťanů, to je vždy v lednu. Baletky i v té zimě tančily ve svém lehkém baletním oblečení, a tak jsme je po vystoupení napojili čajem s rumem. Říkal jsem jim, že už nikdy nebudou tančit pod tak vysokým stropem. Později jsme dostali poděkování jak od studentek, tak od vedení školy.

Do KDM chodím rád.

Vždycky jsem si představoval, že v tomto zařízení by jako vychovatelky měly pracovat jen řeholní sestry, samozřejmě s potřebnými schopnostmi a vzděláním. KDM je jediné zařízení, kde dnes školské sestry skutečně mohou naplňovat své charisma. Moc mě mrzí, že tomu tak zatím není. Dá milostivý Bůh, že se mé přání alespoň zčásti brzy vyplní. Amen.

otec Michal Pometlo, OFM

- 1888** založení Kongregace školských sester sv. Františka v Českých zemích
- 1905** založení prvního dívčího reálného gymnázia v Korunní ulici na pražských Vinohradech
- 1910** zakoupení domu ve Francouzské ulici čp. 1 pro potřeby bydlení sester a profesorů gymnázia a též za účelem zřízení penzionátu pro dívky
- 1937** rekonstrukce objektu školy i ubytovací části na moderní školu s přílehlým penzionátem (do 1938)
- 1942** obě budovy (až na několik pokojů pro sestry) zabrány wehrmachtem
- 1945** navrácení budov kongregaci
- 1949** škola zestátněna
- 1950** zabavení budov státem a vystěhování sester do soustředovacích klášterů
- 1991** navrácení budov domova mládeže a gymnázia školským sestram
- 1992** zřízení Křesťanského domova mládeže u sv. Ludmily v objektu ve Francouzské 1 (2. 9.)
- 1993** právní subjektivita všech škol a školských zařízení – vzniká církevní právnická osoba Křesťanský domov mládeže u sv. Ludmily (1. 9.)
- 1994** vysvěcena nová kaple otcem biskupem Františkem Lobkowiczem, kaple je zasvěcena tajemství sv. Kříže (4. 10.)
- 2006** změna právní formy podle nového školského zákona na s. r. o., jednatelkou a ředitelkou domova jmenována členka kongregace

Budova dnešního KDM v roce 1936

Zakládající ředitelka KDM Helena Jeřábková (vlevo) s nynější ředitelkou domova sestrou Dolores.

Vážená a milí,
od slavnostního zahájení činnosti Křesťanského domova mládeže u svaté Ludmily uplynulo už 25 školních roků. Moje vzpomínky na léta 1990–2006, kdy jsem ve funkci ředitelky připravovala přechod státního školského zařízení do církevního školství, jsou velmi košaté. Jak s takovým časovým odstupem celkové prostředí a atmosféru tehdejší doby přiblížit další generaci ubytovaných studentek?

S velkou vděčností vzpomínám na osobní rozhovory se školskými sestrami, zvláště s tehdejší provinční představenou sestrou Miladou Kopeckou a generální představenou sestrou Lucetou Macíkovou. Jenom díky jejich podpoře jsem byla schopna se svým civilním pracovním týmem zaměstnanců slavnostně zahájit provoz křesťanského domova mládeže.

Moje emočně asi nejsilnější vzpomínka se vztahuje k zahajování školního roku 1992–1993, prvního po navrácení budov kongregaci školských sester. Je třeba předeslat, že když se na počátku vůbec prvního školního roku 1938–1939 světila a otevírala novostavba komplexu, kde dnes sídlí arcibiskupské gymnázium a KDM, přesně v poledne se rozhlaholily čtyři zvony v kostele sv. Ludmily, aby všem přítomným oznámily, že kongregace školských sester dává k dispozici své nové sídlo pro výchovu českých dívek.

Snažila jsem se, aby také zahájení v roce 1992, přestože probíhalo v úplně jiném kontextu doby, bylo slavnostní. Jenže chrám sv. Ludmily, zdejší dominanta, byl kvůli výstavbě metra od roku 1974 nejprve deset let zcela uzavřen a po následné rekonstrukci teprve postupně zpřístupňován. Znovu se sice otevřel a představil v nové kráse právě v září 1992, avšak zvony ve věžích se po téměř 50 letech měly poprvé rozeznít až roku 1993. Při jednom prázdninovém setkání se sestrou Miladou jsem si posteskla, že přípravy slavnosti k začátku školního roku jsou zdárně u konce – jen to zvonění u sv. Ludmily nezajistím.

Zahájení nové etapy života domova připadlo na neděli 31. srpna 1992. A jaký div nás čekal? Bylo právě 14.00 hodin a já jsem se v jídelně plně obsazené studentkami, jejich rodiči, zaměstnanci a vzácnými hosty z církevních kruhů i nadřízených školských a společenských orgánů chystala pronést uvítací řeč. V tu chvíli se rozezněl jeden už zrekonstruovaný zvon ve věži chrámu sv. Ludmily. Všichni přítomní na pár vteřin doslova oněměli. Mně vyhrkly slzy – a jen sestra Milada věděla proč. Ten moment vyzvánění zvonů mám trvale uložen ve svém srdci.

Celá transformace se vydařila, KDM velmi dobře prosperuje a i díky propracované koncepci ziskové činnosti má dostatek finančních prostředků pro další rozvoj. Chtěla bych celému KDM popřát do dalších let hodně úspěchů. A také to vyzvánění zvonů z chrámu, jenž nese jméno svaté Ludmily – patronky KDM.

Vaše Helena Jeřábková, zakládající ředitelka KDM

1992

Po založení Křesťanského domova mládeže u sv. Ludmily po několik let probíhá postupná rekonstrukce hygienických zařízení, přitom se ukazuje, že mnohé trámy dřevěných stropů jsou napadeny dřevomorkou, a tak se za provozu napadené trámy vyměňují za nové

Historické milníky

1996

Zahájení doplňkové činnosti – ubytování hostů v době školních prázdnin

1998

Otevřena Křesťanská kavárna, která je v provozu v odpoledních hodinách v prostoru školní jídelny, později přejmenována na Kavárnu u sv. Ludmily

1996

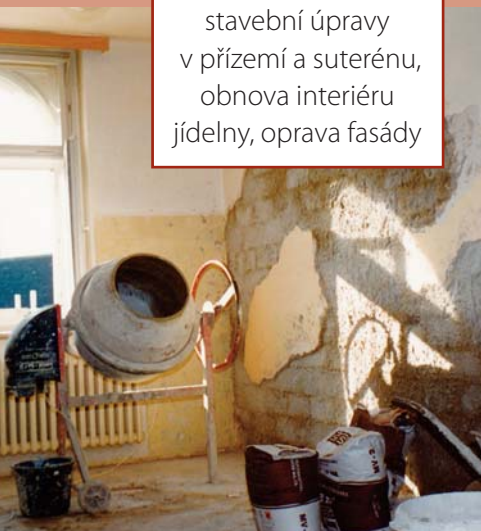
Sloučení

prostředků gymnázia a domova mládeže a vybudování velkokapacitní školní jídelny jak pro gymnázium, tak pro domov mládeže v jídelně KDM

2000–2001

Oprava oken, stavební úpravy v přízemí a suterénu, obnova interiéru jídelny, oprava fasády

posledního čtvrtstoletí

2012

Požehnání sošky Panny Marie na terase domova

2014

Obnova interiéru kaple spojená s výměnou oken u příležitosti 20. výročí posvěcení kaple

Najít domov v cizím městě není snadné,

říká sestra Dolores, ředitelka křesťanského dívčího internátu

Ředitelka domova sestra Dolores

Křesťanský domov mládeže u sv. Ludmily má vcelku pohnutou historii. Před 130 lety tři sestry Zahálkovic z Horní Sloupnice toužily vychovávat v Čechách dobré matky rodin a dobré učitelky. Založily českou větev Kongregace školských sester sv. Františka s mateřincem ve Slatiňanech u Chrudimi. Postupně ve Slatiňanech vybudovaly opatrovnu, industriální školu a sirotčinec, v Chrudimi postavily pedagogium se cvičnou školou a v roce 1905 založily na Vinohradech první dívčí reálné gymnázium s penzionátem pro dívky. V roce 1950 komunistická moc činnost kongregace likvidovala, budovy zcela zabrala, sestry odvezla na druhý konec republiky a odklidila vše, co by je mohlo připomínat. Teprve po pádu komunistického režimu mohly školské sestry postupně navázat na to, co z jejich prvorepublikové výchovné a osvětové práce přežilo.

O tom, jaký je dnešní Křesťanský domov mládeže u sv. Ludmily, jsme hovořili s jeho ředitelkou sestrou Dolores, občanským jménem Zuzanou Richtrovou.

Jaký byl osud vinohradských budov poté, co bylo roku 1950

Sestra Dolores na výjezdním pracovním zasedání s vedoucími pracovníky domova

řádové gymnázium s penzionátem zlikvidováno?

V budově školy bylo i nadále státní gymnázium a v budově ve Francouzské ulici, kde bydlely školské sestry a kde byl i penzionát pro dívky, vznikl domov mládeže. Děkuji Bohu, že po celou dobu totality byla v našem domě ubytována děvčata a že bez ohledu na politickou situaci se zde v jednotlivých osobách – teď mluvím např. o paní ředitelce Hudcové, o paní Adamové, Hájkové, Černé, Peňázové a dalších – mohla setkat s porozuměním a podporou. V rámci prvních restitučních zákonů v roce 1992 byla budova domova mládeže školským sestrám vrácena. Na tuto situaci jsme nebyly připraveny, díky dobré vůli tehdejší ředitelky Heleny Jeřábkové a řady dalších zaměstnanců jsme převzetí domova zvládly. Školské sestry se postupně začaly podílet na výchově, začaly bydlet v domě a od roku 2006 jedna z nich celý domov vede. I přesto, že zde zatím působí jen několik sester, můžeme díky našim dobrým spolupracovníkům rozvíjet službu dívčí mládeži podle našeho Poslání.

„Zpočátku jsem měla z nového úkolu obavu,“ přiznává dnes sestra Dolores.

Jaké služby v současné době KDM pod svou střechou poskytuje?

Především zde po celý školní rok ubytováváme 130 dívek z více než padesáti různých škol. Zajišťujeme stravování pro žáky sousedního Arcibiskupského gymnázia a dalších blízkých škol, pro zaměstnance firem v okolí a zájemce z řad vinohradských obyvatel. Nasytíme téměř 900 strážníků denně. Vedle školní činnosti se věnujeme činnosti obchodní – tedy ve volných kapacitách ubytováváme turisty a jiné komerční hosty, poskytujeme restaurační služby a provozujeme kavárnu. Tato obchodní činnost významným dílem přispívá k úhradě provozních nákladů školské činnosti a umožňuje nám realizovat investice do vybavení domova a školní jídelny. Bez komerčních příjmů by školní činnost byla v tomto domě dlouhodobě ztrátová.

Co považujete za největší přednosti KDM? Proč si studentky tento domov vybírají, proč se sem vracejí i tři generace ze stejné rodiny?

Náš domov mládeže stojí na velmi dobrém místě v centru Prahy. Je to

krásný starý dům s nádherným výhledem na náměstí Míru a z vyšších pater také na centrum Prahy. Díky pedagogickému modelu penzionového pojetí výchovy vytváříme prostředí, kde dívky mohou najít potřebnou podporu pro své hledání či růst, nejsou nadměrně vázány programem domova a mají prostor věnovat se svému studiu, tréninku, cvičení na hudební nástroje a podobným aktivitám.

Jak vnímáte interakci mezi křesťanskými hodnotami zastupovanými zde kongregací a hodnotami současné mládeže? Nedochozí zde k určitému střetu?

U dívek se projevují tendence k individualismu, což je výzvou pro vychovatelky, aby dívky povzbuzovaly ke komunikaci, k zapojení se do společných aktivit, jímž by samy přispěly k rozvoji společenství v domově. O duchovní život se dívky zajímají, ale často u nich pozorujeme zmatení pojmů, neznalost, někdy i zmatení hodnot. V této oblasti jasné a srozumitelné postoje vychovatelek založené na přirozené morálce a křesťanských hodnotách pomáhají

dívkám se orientovat, reflektovat své dosud omezené poznání a rozšířit si svůj názorový obzor. Potom jsou lépe připravené si vybrat svou životní cestu skutečně svobodně, a ne jen pod vlivem chytlavé propagandy některých esoterických směrů.

Jak k tomu došlo, že jste se stala ředitelkou Křesťanského domova mládeže? Byla to vaše osobní volba, nebo jste tou prací byla jako řeholnice pověřena?

Před více než deseti lety mě provinciální představená požádala, abych se funkce ředitelky ujala. Zpočátku jsem z tohoto nového úkolu měla velký strach a hledala jsem důvody, proč odmítnout a navrhnout někoho jiného. Nakonec jsem ale v důvěře v Boží pomoc toto pověření přijala. Přestože jsem měla možnost pracovat jeden školní rok s odcházející ředitelkou, bylo pro mě mnoho věcí úplně nových. Řídit tolik lidí na několika úsecích znamená naučit se naslouchat, být trpělivý při řešení nedorozumění a umět nést i slabosti a chyby druhých. Odborné školení a studium,

kteře jsem si postupně doplnila, mi poskytl teoretické znalosti. Ale v praxi se stejně rozhoduji spíš podle intuice a citem.

Jaké byly vaše první kroky v ředitelské pozici?

Na začátku svého působení jsem udělala několik kroků, které bych si dnes mnohem víc rozmyslela, ale nakonec jsem za ně ráda, protože přinesly novou kvalitu v nabízených službách. Mluvím například o výměně vedení úseku školní jídelny, o zakoupení nového stravovacího systému apod. Hned na začátku jsem také jmenovala vedoucí jednotlivých úseků a společně jsme vytvořili vedení KDM. Tento krok přispěl k větší otevřenosti a lepší výměně informací mezi středisky i zaměstnanci.

Čeho byste ráda jako ředitelka ještě dosáhla? Jaké jsou vaše nynější plány?

Do budoucna bych chtěla přispět k tomu, aby se v naší budově uskutečnila rekonstrukce, která na jednu stranu zajistí úroveň bydlení odpovídající dnešní době a na druhou stranu

nechá vyniknout krásu tohoto starého domu, který tu stojí již více než 150 let. Sním také o mladém a dynamickém výchovném týmu, který dokáže ubytované dívky zaujmout a vést – aby se chyba některé dívky stala pro ni příležitostí k růstu, a ne jen bolestnou zkušeností. Aby se ty, které nemají úplně dobrý domov u svých rodičů, mohly opřít o nás, a tak s větší jistotou a odvahou vykročit do budoucna. Aby se z noclehárny alespoň pro některé stal domov, na který budou rády vzpomínat. Sním o zaměstnancích, kteří přicházejí do práce nejen pro peníze, ale s pocitem, že se podílejí na skutečném díle, které má význam pro budoucnost této země. Aby viděli, že jejich vliv na dívky je důležitý, protože pomáhá utvářet mladou generaci, pomáhá jim předávat hodnoty, které jsou podstatné pro život. Aby chápali, že svou prací ovlivňují kvalitu nových rodin a vztahů dalších generací. A vím, že mezi zaměstnanci takové lidi již mám. Sním o širším společenství přátel a dobrodinců domova, kteří by sdíleli náš ideál, dál by jej rozvíjeli a pomáhali

nám jej realizovat. Rodiče našich dívek k nám přicházejí jen někdy, protože často žijí velmi daleko. Sním o tom, že jednou najdeme způsob, jak i s nimi vstoupit do širší diskuze a přizvat je ke spolupráci. Při pohledu zpět mě napadají především slova vděčnosti a chvály Bohu i všem lidem, kteří se na našem společném díle podílejí.

Co se vám vybaví pod pojmem DOMOV?

Domov je slovo, které evokuje bezpečí, klid, útočiště, zázemí. Je to místo k odpočinku, ke studiu, místo, kde najdu něco k jídlu. Zdá se to být snadný úkol, vždyť se jedná o prosté naplnění našich základních fyziologických potřeb. A přesto, jak důležité je v cizím městě takové místo najít, setkat se tam s lidmi, kteří mě přijmou, pomohou, podrží v nesnázi, poradí, podpoří, ocení a potěší, když se nedaří anebo smutek dolehne na duši. Místo, kde mě někdo zná, někdo aspoň trochu čeká, zeptá se, jak bylo a zda mě něco trápí. Dům, společenství, kde mám své místo, byť jen na chvíli. Místo, od kterého se mohu odrazit na svou cestu do života.

S.M. Dolores Richtrová, ředitelka

V království notebooků a fénů

Nikdy mě nenapadlo, že jednou budu pracovat téměř výhradně mezi ženami. Jsem elektroinženýr a v mém oboru jednoznačně dominují muži. Ale přesto jsem zakotvil v KDM, působím tu už šestnáctý rok a nechystám se na tom nic měnit.

Na počátku jsem měl na starosti jen nejnútnejší údržbu budov. Když jsem nastoupil, domov právě procházel velkou rekonstrukcí. Stavební firma vybourala zdivo bez ohledu na kabely, telefonní přípojky a další vedení, které jsem musel ručně přepojovat, aby zbytek domu mohl i po dobu rekonstrukce normálně fungovat. Dneska už zajišťuji mnohem širší spektrum služeb: zodpovídám třeba za úklid nebo za provoz recepce. Starám se o veškerý majetek domova a jedním s dodavatelskými firmami, a tak jsem se musel naučit i spoustu ekonomických činností.

Velkou část pracovní doby strávím revizemi elektrospotřebičů. Zní to možná banálně, ale představte si dům, kde (vedle vybavení, které je všude potřeba k běžnému chodu budovy) žije 130 děvčat. Každá z nich si samozřejmě přiveze fén, kulmu, notebook, telefon, přehrávač... Všechny ty spotřebiče je potřeba zkontrolovat, aby jejich používání nikoho neohrozilo. Mýma rukama tak projde každý rok asi tisícovka přístrojů. Můj předchůdce vyprávěl, že dříve si studentky přivázely i podomácku vyrobené elektrospotřebiče, třeba domácí pekárnu, kterou jim sestavil tatínek. To už dnes odpadlo, protože na trhu je dostatečný výběr.

Za těch uplynulých šestnáct let se nám podařilo v KDM realizovat věci, které dnes už považujeme za samozřejmost. Třeba aby každá z dívek měla u postele vlastní lampičku a k dispozici vlastní zásuvku. Vyměnili

Pavel Vondrovic je dlouholetým pracovníkem domova

jsme rozvodné skříně, osvětlení nahradili úspornějším. Technický pokrok ale postupuje pořád dál a my se snažíme držet s ním krok. Pořád chceme jít dál a zlepšovat.

Pavel Vondrovic, technik

Proč tu ráda bydlím?

Charlotte Guillotová

„Mně i mé spolubydlící se velmi líbí lokalita internátu. Centrum Prahy je krásné a máme vše hned po ruce. Doprava je také hned před internátem – jak metro, tak tramvaje. Nejkrásnější je ale stejně výhled na celou Prahu. Můžeme na město dívat celý den a také celou noc. Internát je dostatečně vybaven pro naše potřeby a máme tady dost nových přátel, kteří, jak doufáme, nám vydrží déle než studium.“

Lili Harutjunjan

„Velmi se mi tu líbí třeba pokoje, vlídnost našich vychovatelek, nové sprchy ve třetím patře, krásný výhled z balkónu. Závěsy ve čtvrtém patře jsou velice hezké. Na postelích se mi velice dobře usíná.“

Zuzana Springlová

„KDM je můj druhý domov. Našla jsem tu nové přátele, kteří jsou mi blízcí jako rodina. Každý pokoj ve mně probouzí pocit štěstí. Stěny nejsou holé, a i když jsem v pokoji sama, nikdy se tak necítím. Vychovatelky mi vyjdou vždycky vstříc a domluva tu vždy funguje. Líbí se mi, jak je internát vybaven. Je tu fitko, abychom byly vždy fit, spousta klavírů, aby i prsty nezůstaly pozadu a možnost zůstat déle ve studovně je vítána. KDM mám vskutku ráda a celé ty dva měsíce, co budeme všichni doma, mi bude velmi chybět.“

Laura Schejbalová

„Líbí se mi vychovatelky, pokoj číslo 309, sprchy a záchody ve třetím patře... Také je veliká legrace na pokojích. Výhled z balkónu je okouzlující. Hezky se mi tu učí.“

Natálie Krišková

„Prostředí na internátě je klidné, velice vstřícné ke vzdělávání, ale také veselé a přátelské. Poznala jsem tu spoustu nových přátel a získala druhý domov.“

Vytvořili jsme důvěryhodný domov

Měla jsem tříletého syna a byla s ním ještě na rodičovské dovolené, když mi o Vánocích v roce 1993 zatelefonovala moje známá, tehdy již řádová sestra Jana Hrbková, že by pro mě měla místo. Dozvěděla jsem se, že kongregaci školských sester patří tento domov a že by zde potřebovaly vychovatelku. Bylo to velké dilema – dojíždět z okraje Prahy a od malého dítěte do centra, ale nakonec jsem souhlasila a v září 1994 nastoupila. To jsem ještě netušila, že postupně do KDM zapojím celou svou rodinu.

V polovině devadesátých let nás nedostatek financí přiměl zavést v domově doplňkovou činnost – ubytování a stravování. Od června 1996 jsme začali ubytovávat turisty. Začátky byly spíš chaotické a neprofesionální, zejména ty první letní prázdniny. Po

nějaké době mi tehdejší ředitelka navrhla, abych si tuto činnost vzala na druhý pracovní poměr a já jsem souhlasila. Oba starší synové mi začali pomáhat na recepci jako brigádníci. Začínali jsme s klasickým psacím strojem, úplně bez zkušeností, ale bavilo nás to a brzy jsme do této rádoby podnikatelské činnosti pronikli. Zpočátku se učili administrativní práce synové ode mě, později já od nich. Doma se často debatovalo, co a jak vylepšit. Koupili jsme (za svoje prostředky) počítač, tiskárnu, skener a fax, doma založili ubytovací kancelář pod hlavičkou KDM. Nejstarší syn vytvořil webové stránky – sice jednoduché, ale přehledné. Byli jsme mezi prvními školskými institucemi v Praze, které je měly. Z každé maličkosti jsme se radovali a skutečně jsme pro KDM pracovali jako na svém.

Marta Střiteská

Proč jsem zapojila rodinu? Bylo na ně stoprocentní spolehnutí. Byli jsme sehraný tým. Nikdo se na nic nevymlouval, nikdo nic netajil. Za všechno jsme nesli odpovědnost společně, nikdo nebyl nadřazený nebo podřízený. O prázdninách, kdy nikdo ze zaměstnanců domova nechtěl pracovat na recepci, jsme sloužili 12 i 24 hodin v kuse, jen abychom potřeby recepce pokryli. Po nástupu sestry Dolores do funkce ředitelky se KDM transformoval do společnosti s ruče-

Rodina Marty Střiteské (vpředu vlevo) a zakládající ředitelky (vpředu vpravo).

Tým vychovatelek Křesťanského domova eže u sv. Ludmily

ním omezeným. Nejstarší syn se stal vedoucím střediska dalších služeb, tj. ubytovací činnosti. Mladší syn připravuje rozpočet domova a stará se o marketing a reklamu. A zapojil se i ten nejmladší, který donedávna o prázdninách pracoval na recepci a nyní pomáhá připravovat program pro turistické skupiny, aby se k nám rády vracely. Manžel se stará o údržbu domu. I když zpětně bych třeba některé věci řešila jinak, společně jsme odvedli kus dobré práce, která je za námi vidět. Skutečnost, že v roce 2011 mi pražský arcibiskup Dominik Duka udělil za práci pro KDM medaili jako výraz vděčnosti a úcty, беру jako ocenění nejen své, ale celé naší rodiny.

V domově jsem nastoupila jako provozní vychovatelka a až do loňského roku jsem pracovala ve třísměnném provozu včetně nedělí a svátků. Roku 1996 jsem se stala zástupkyní ředitelky pro doplňkovou činnost a od roku 2006 ještě vedoucí výchovy. Prožila jsem tu mnoho hezkých okamžiků a srdečných setkání. Dodnes mám v živé paměti den, když nás v domově navštívila generální představená kongregace školských sester S. M. Luceta, vidím ji stát skromně ve vestibulu u recepcie, vidím její hřejivý úsměv a stále cítím vlídný stisk její ruky.

Těší mě také zájem o bydlení v našem domově. Mnohaletá práce přinesla velmi dobré výsledky a KDM je vnímán jako spolehlivé zařízení, kam rodiče bez obav svěřují své děti. Jedna ze studentek mi před časem vyprávěla, proč ji rodiče ubytovali právě zde: Tatínek prošel domovy v celé Praze, při jednání si dělal poznámky a na jejich základě pak vybíral. V případě KDM zvířela prý má ráznost a přísnost. „Zde se nebojím svěřit vlastní dceru, tady nezvlčíš,“ řekl. Dnes tato absolventka Pražské konzervatoře hraje na lesní roh ve státní opeře v Hannoveru...

Marta Střiteská

Jedinečný výhled z terasy KDM na kostel sv. Ludmily a pražské panorama

Dnes klademe důraz na samostatnost

Bydlela jsem ve zdejší domově mládeže už jako studentka. Bylo to v letech 1972 až 1978. Naše skupina z gymnázia pro mládež s vadami sluchu měla pokoje v 5. patře, v té době tu ještě nebyl výtah. Spolu s námi na patře bydlely studentky gymnázia pro slabozraké, sportovkyně z gymnázia Přípotoční a konzervatoristky.

Rozdíl mezi tehdejším a dnešním životem v domově se odvíjí od celkové proměny společnosti. Dříve se uplatňovala větší kontrola. První ročníky měly povinnou studijní dobu každý den odpoledne od půl páté do šesti, docházka se zapisovala. Byl to výchovný nástroj k tomu, abychom se naučily pravidelně připravovat na vyučování. Nevím, jak ostatní, já jsem si dokázala mezi padesáti dívkami maximálně napsat úkoly – ale nikdy jsem se nic nenaučila. Pro mě to bylo prostředí nevhodné k učení. Naštěstí vychovatelka naší skupině vymohla, že jsme díky svým handicapům na toto společné mučení musely docházet jen půl roku.

Také byl velký rozdíl v přístupu k úklidu. Pořádek se denně bodoval. Kdo chtěl získat plný počet bodů, musel mít čisté umyvadlo, koberec

bez smítka, věci srovnané ve skříni, sklizené lůžkoviny, na stole musel být čistý ubrus a keramický předmět. Za každou maličkost šly body dolů. Dnes mají dívky víc věcí, než jsme měly my. Úklidy se v KDM sice kontrolují, ale už to není tak přísné.

Vycházky jsme dostávaly jednou týdně, nad to byla občas vycházka společná. Také jsme hromadně navštěvovaly taneční v Obecním domě a vychovatelka nám dělala garde-dámu. V dnešním penzionovém pojetí jsou kladeny vyšší nároky na samostatnost žákyň.

Po navrácení budov kongregaci se tehdejší ředitelka Helena Jeřábková snažila zapojit školské sestry do práce v domově. Bylo to dost obtížné, protože sestry, které vstoupily do kongregace v době totality, neměly pedagogické vzdělání. Pracovaly většinou v domovech důchodců, u lidí s mentálním postižením a podobně. V roce 1994 se v domově podařilo vybudovat bytový prostor pro komunitu sester.

Já jsem do kongregace vstoupila v roce 1984, ale s ohledem na svůj sluchový handicap a také proto, abych neupozorňovala na podzemní čin-

Sestra Pavla poznala vinohradský domov mládeže nejprve jako studentka, později jako vychovatelka.

nost školských sester, jsem pokračovala v práci zdravotní laborantky v oboru hematologie, kterou jsem vykonávala celkem patnáct let. Do KDM mě poslala od září 1993 tehdejší provinční představená, S. M. Milada Kopecká. Nejprve jsem pracovala dvakrát v týdnu několik hodin a v sobotu téměř celý den, celkem to bylo na půl úvazku. Roku 1994 jsem se vrátila do školních lavic ve škole JABOK, abych si doplnila pedagogické vzdělání. Po absolutoriu jsem pak opustila práci sobotní vychovatelky a nastoupila jako pedagog volného času. Navštěvovala jsem dívky na pokojích (zvláště ty se sluchovým postižením), vedla jsem kroužek volejbalu, převzala jsem knihovnu atd.

Před několika lety se můj sluch zhoršil, proto nyní mám jako pedagog jen malý úvazek a jinak pracuji na pozici sekretářky. Kdybych nebyla školská sestra, nejspíš bych zůstala u svého civilního povolání a dnes bych v KDM nepracovala. Musela jsem překonávat obavy z většího kontaktu s lidmi a z toho, že jim nebudu rozumět. Ale tyto obavy jsem překonala a nelituji...

S.M. Pavla Petrová, vychovatelka

Sestra Pavla při práci se studentkami v knihovně

Mikulášská nadílka v roce 2007

Hudební vystoupení dívek na vánoční večeři 2008

Výlet turistickým vláčkem po Praze v roce 2008

Další činnosti dívek

Pečení perníkového betléma je oblíbenou adventní aktivitou.

Perníkový betlém z roku 2012

Koncert ubytovaných studentek v roce 2014

Hlavně ať jim chutná

Před příchodem do KDM jsem měl za sebou už řadu kuchařských zkušeností. Vařil jsem např. v kavárně Louvre na Národní třídě nebo v hotelu Andante, krátce jsem působil v klubu Infinity, v kavárně a restauraci Retro či v Potrefené huse. Do KDM mě roku 2008 přivedla někdejší kolegyně Dáša Beránková, která tu pracovala jako vedoucí stravování. Chystala se do důchodu a já – po roce, kdy jsem to tu poznával jako řadový kuchař – jsem ji měl nahradit.

Když jsem nastupoval jako vedoucí, neměl jsem příliš času na rozhlížení. Hned první rok jsme v KDM pořádali třeba raut pro 300 osob pod záštitou španělské ambasády, jednu z největších akcí, jaké se zde uskutečnily. Lidé stáli všude – nejen v jídelně a salónku, ale dokonce i na schodišti. Všechno dobře dopadlo, hosté byli spokojeni a my jsme od té doby uspořádali spoustu jiných akcí – od oslav narozenin, přes svatby a křtiny až po pohřební hostiny. Po několik let se v našich prostorách konaly také plesy místní farnosti. Vloni si u nás nechalo občanské sdružení Mathilda připravit setkání pro zrakově handicapované a jejich psí asistenty. V zimních měsících vaříme z dobročinné sbírky pořádané ve spolupráci s Armádou spásy polévky pro pražské bezdomovce – letos jsme rozdali 4.000 porcí. V prostorách KDM také už čtvrtým rokem každý měsíc pořádá svůj pravidelný pořad Vikýř někdejší sportovní komentátor Jaroslav Suchánek, který sem přivedl mnoho osobností ze světa sportu, ale i hudby, filmu či divadla.

To jsou ale jen třešničky na dortu. Hlavní pracovní náplní každého našeho dne je kvalitně, dostatečně a lahodně nasytit mladé lidi, kteří v KDM našli přechodný domov, studenty sousedního arcibiskupského gymnázia, kteří se u nás stravují, všechen personál a další zájemce. Jejich počet v roce 2017 dosáhl téměř 900 strávníků denně.

Bez skvělého sehraňého týmu by to nebylo možné zvládnout. Rád bych proto ze srdce poděkoval všem kolegům, ať už pracují přímo v kuchyni, obsluhují na baru nebo plní jinou funkci, za jejich každodenní úsilí. Věřím, že díky chystané rekonstrukci kuchařského provozu budou i oni brzy pracovat v moderním prostředí.

Hostům bych chtěl popřát, hlavně ať se jim u nás líbí a ať jim jídlo chutná!

Václav Pech, vedoucí stravování

Co také náš domov nabízí:

Výhodné krátkodobé ubytování v centru pro návštěvníky Prahy

Přímo u domu je vstup do stanice metra: trasa A, stanice Náměstí Míru. Metrem, tramvají nebo pěšky je možné dosáhnout všech pražských pozoruhodností ve velmi krátkém čase.

Nabízíme:

- ubytování pro jednotlivce i skupiny
- o jarních, letních, podzimních prázdninách a víkendech kapacita 140 lůžek (ve dnech školního vyučování je kapacita omezena)
- stravování pro jednotlivce i celé skupiny (snídaně, obědy, večeře)
- možnost pronájmu společenských prostor pro pořádání oslav, pracovních seminářů, školicích akcí, odborných přednášek, duchovních setkání apod.
- v budově je k dispozici kaple

Ubytování:

- dvoulůžkové, třílůžkové, čtyřlůžkové a pětilůžkové pokoje
- na patrech vybavené kuchyňky
- společenská místnost s televizí
- letní terasa s překrásným výhledem nejen na Pražský hrad
- pro hosty wi-fi zdarma
- v domě je k dispozici osobní výtah
- v přízemí domu Kavárna u sv. Ludmily

Objednávky a rezervace:

tel.: (+420) 281 865 584, (+420) 602 878 333, e-mail: hostel@kdm.cz

www.kdm.cz

Kavárna u svaté Ludmily

Příjemné posezení v prostorné nekuřácké kavárně s výhledem na novogotický kostel sv. Ludmily

Kontakty kavárny:

tel.: (+420) 224 900 685, (+420) 777 653 854
e-mail: kavarna@kdm.cz

Objednávky pronájmů a stravování skupin:

tel.: (+420) 602 878 333, (+420) 281 865 584
e-mail: rezervace@kdm.cz

Nabízíme:

- Minutková jídla, dorty, palačinky, zmrzlinové poháry, alkoholické a nealkoholické nápoje, vybrané druhy kávy
- Velmi výhodné polední menu: polévka a hlavní jídlo za 80 Kč (pondělí–pátek 11.15–14 hodin)
- Možnost pronájmu salonku (40 míst) nebo hlavního sálu kavárny (100 míst) pro rodinné oslavy, promoce, svatby, třídní srazy, rauty, firemní večírky apod.
- Stravování skupin během víkendů: snídaně, obědy, večeře

Křesťanský
DOMOV MLÁDEŽE
u sv. Ludmily

DOM
25

TĚŠÍME SE NA VÁS!

